

Finansministeren (Heinesen):

Jeg er meget taknemlig for, at forespørgerne overhovedet kommer med et oplæg til denne debat, så man langt om længe kan få lidt at vide om, hvad forespørgslen overhovedet drejer sig om, for det er jo ikke umiddelbart muligt at læse det ud af den formulering, forespørgslen har. Det bliver yderligere kompliceret, fordi det offentlige i Danmark ikke yder økonomisk støtte til politiske partier som sådanne. Derfor var det lidt svært at gennemskue, hvad der menes med, at millionvis af danske tvinges til at betale til politiske partier, hvis synspunkter er dem imod.

Men nu forstår jeg, at det bl. a. drejer sig om EF-Parlamentets bidrag til oplysning om det direkte valg. Jeg kan oplyse, at EF-Parlamentet med henblik på det første direkte valg har udbetalt i alt 105 mill. kr. til de politiske grupper i Parlamentet. Pengene må alene bruges til oplysningsformål i forbindelse med dette valg, og de skal være anvendt inden 1. maj i år for yderligere at sikre, at alene det oplysningsmæssige formål tilgodeses.

Det var svært for mig at høre på hr. Glistrups bemærkninger, hvad det egentlig var, hr. Glistrup fandt var odiøst i denne sag. Men ønsker hr. Glistrup yderligere oplysninger om sagen, så kan jeg sige, at ordføreren i Parlamentet i denne sag, franskmanden Cointat, er medlem af gruppen af fremskridtsdemokrater, så det vil jo ikke være vanskeligt at sikre sig supplerende information om sagen.

Dernæst nævnte hr. Glistrup spørgsmålet om den økonomiske bistand til partigrupperne. Her mener jeg at kunne sige, at denne bistand ikke kan betegnes som betaling til politiske partier. Over folketingets budget bevilges der et beløb til partigrupperne til disses varetagelse af deres opgaver i folketinget. Beløbet kan anvendes til aflønning af kontormedhjælp og betaling for sagkyndig bistand osv. osv. Man kan sige, at den økonomiske bistand til partigrupperne er et led i de arbejdsvilkår, der af folketinget tilvejebringes for partigrupperne. Ud over den kontante bistand modtager partigrupperne så forskellige naturalier i form af kontorlokaler m. v. Jeg mener bestemt ikke, man kan sige, at den bistand, der af folketinget stilles til rådighed for partierne – og som jeg i øvrigt

ikke skal blande mig i på regeringens vegne – på nogen måde er urimelig god.

Herudover gør jeg opmærksom på, at partigrupperne jo aflægger regnskab for midlernes anvendelse til folketingets præsidium. Der er således kontrol med, at midlerne anvendes i overensstemmelse med deres formål. Desuden er dette ikke et regeringsanliggende. Beslutningen om ydelse af økonomisk bistand til partigrupperne træffes af folketinget, og reglerne for anvendelsen af denne bistand er fastsat af folketingets udvalg for forretningsordenen den 16. december 1976.

Jeg finder ikke anledning til at gå nærmere ind på det regelsæt, der er knyttet hertil i denne forbindelse, men kan gøre opmærksom på, at det drejer sig om i alt 7,8 mill. kr. pr. år.

Jeg er udmærket klar over, at fremskridtspartiet heller ikke på dette punkt er enig med de øvrige partier i folketinget, men selv om fremskridtspartiet stillede et ændringsforslag til finanslovsforslaget for 1979, der ville indebære, at de af fremskridtspartiet så smukt betegnede pamp penge til partierne bortfaldt, så har fremskridtspartiet – så vidt jeg ved – ikke givet afkald på sin ene million – 1.081.632 kr.

Selv om millionvis af danskere ifølge hr. Glistrup således bl. a. til fremskridtspartiet over skattebilletten betaler til partier, hvis synspunkter er dem vederstyggelige, så mener jeg, at ordningen ligesom partigrupperne i øvrigt er et naturligt led i folketingets organisatoriske struktur og i det danske politiske system. Hvis ikke jeg misforstod hr. Glistrups bemærkninger i indledningen, så finder også hr. Glistrup, at partigrupperingerne er et naturligt led i vores politiske system og et nødvendigt led i folketingets virke. Derfor må man selvfølgelig sørge for, at der er et tilstrækkeligt grundlag for, at det, som er et fundament i det politiske system, også kan fungere.

Jeg behøver næppe i denne kreds at tilføje, at der jo i en lang række lande, herunder i Norge, Sverige og Finland, også ydes bistand efter lignende regler som her.

Så forstod jeg, at vi skulle have den gamle travet om organisationers og foreningers bidrag frem til debat endnu en gang. Fremskridtspartiet har jo flere gange stillet forslag vedrørende organisationers og foreningers